

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN HERDENKING VAN DE KRUISDOOD VAN ONZE HEER

**Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
Goede Vrijdag, 3 april 2015, 20u**

Jes. 52, 13 – 53, 12 / Hebr. 4, 14-16 ; 5, 7-9 / Job. 18, 1 – 19, 42

Broeders en zusters,

Toen vorige week een vliegtuig tegen een bergflank in Frankrijk te pletter stortte, hield de hele wereld de adem in. Hoe is zo'n onzinnig en wreed ongeval mogelijk? Toen twee dagen later een procureur meedeelde dat de copiloot het vliegtuig bewust te pletter vloog, hield de wereld opnieuw de adem in. Hoe is een mens tot zo'n gruwelijke daad in staat? Waar ligt de grens tussen ziekte en misdrijf? Bovendien weten we dat dit neergestorte vliegtuig slechts één van de vele tragedies is, die in deze dagen onze wereld teisteren. In het Midden-Oosten gaat de fundamentalistische terreur tegen onschuldige burgers verder. De christenen gaan er geen feestelijk Paasfeest tegemoet. De kruisen in deze wereld zijn ontelbaar talrijk. Het onschuldige lijden is nooit ver weg. Vandaag krijgen al deze kruisen een gezicht, in het gelaat van Jezus Christus.

Tegenover zoveel onschuldig lijden is onze spontane en begrijpelijke reactie: dit is waanzin, dit kan voor niemand nog iets goeds of beters meebrengen. Deze reactie hebben we ook tegenover het lijden en de dood van Jezus. Hij moest verdwijnen omdat Hij enkel waarheid en goedheid uitstraalde. Zo bekeken was het levenseinde van Jezus inderdaad een zinloos drama. Daarom ook waren de eerste christelijke generaties weinig spraakzaam over het kruis van Jezus. Het duurde ruim drie eeuwen vooraleer ze Jezus op het kruis durfden afbeelden, aanvankelijk nog heel schematisch en sober. En toch hielden deze vragen hen voortdurend bezig: waarom moest Jezus lijden? Waarom heeft Hij zijn kruis willen dragen? Wat heeft zijn offer voortgebracht? De Bijbelse lezingen van Goede Vrijdag gaan over deze vragen.

Van meet af hebben de christenen bij Jesaja een figuur gevonden in wie ze Jezus herkennen: de figuur van de 'lijdende dienaar van de HEER'. Zijn lijden was onbegrijpelijk en toch niet zinloos. Jesaja schrijft over deze figuur: *'Toch waren het onze pijnen die hij droeg en onze smarten die hij op zich nam' (...)* Door zijn inzicht zal mijn dienaar als rechtvaardige velen rechtvaardigen en hun misdaden zal hij op zich laden. (...) Hij draagt immers de zonden van velen en is voor de zondaars een voorspraak' (Jes. 53, 4.11b.12b). Zoals de lijdende dienaar neemt Jezus onze last op zijn schouders. Hij lijdt voor onze zonden. Hij heeft onze plaats ingenomen. Straks zullen we naar voren komen om het kruis van Jezus te eren. Dan mogen we Hem begroeten die onze zonden op zich heeft geladen en voor ons de hoogste prijs heeft be-

taald: de prijs van zijn eigen leven. Door zijn lijden is Jezus onze voorspreker geworden. Geen voorspreker aan wie wij nog een ereloon moeten betalen voor bewezen diensten, maar een voorspreker die met zijn eigen leven de rekening voor ons al betaald heeft.

De Hebreënbrief zoekt inzicht langs het beeld van de hogepriester. Wat zou het ons baten indien wij een hogepriester hadden die ons leven niet door en door kende? Neen, in Jezus hebben wij een hogepriester die ons menselijk bestaan wel degelijk heeft gedeeld, tot in zijn duisterste onderkant. Hij heeft de proef van het lijden zelf doorstaan. Voor die hogepriester moeten wij niet bang zijn: *'Hij werd zelf op allerlei manieren op de proef gesteld, precies zoals wij, afgezien dan van de zonde. Laten wij daarom vrijmoedig naderen tot de troon van Gods genade, om barmhartigheid en genade te verkrijgen en tijdige hulp'* (Hebr. 4, 15-16). Tegenover Jezus moeten wij niet op een afstand blijven. Hij is geen hogepriester uit de hoogte, maar een hogepriester uit de diepte. Tot in onze kleinste kanten en zwakste momenten komt Hij ons tegemoet met een overvloed aan barmhartigheid en genade.

Tijdens het Passieverhaal biedt Jezus zelf fragmenten van antwoord op de waaromvraag. Wanneer Petrus de knecht van de Hogepriester een oor afslaat, zegt Jezus tot Petrus: *'Steek dat zwaard in de schede; zou Ik de beker niet drinken die mijn Vader Mij gegeven heeft?'* (Joh. 18, 11) Tegen Pilatus zegt Hij: *'Ja, koning ben Ik. Hiertoe ben ik geboren en hiertoe ben ik in de wereld gekomen om getuigenis af te leggen van de waarheid. Al wie uit de waarheid is, luistert naar mijn stem'* (Joh. 18, 37) . En nadat Hij van de zure wijn genomen heeft, zegt Hij: *'Het is volbracht'* (Joh. 19, 30). Jezus beseft dat zijn lijdensweg deel uitmaakt van de zending die de Vader Hem heeft toevertrouwd. Het kruis van Goede Vrijdag is niet de mislukking, maar de voltooiing van zijn zending. Zonder dat kruis zou Hij zijn zending niet waarachtig en niet volledig volbracht hebben. Het kruis van Goede Vrijdag is als een waarmerk op heel het leven van Jezus. Voor dat waarmerk past op Goede Vrijdag de hoogste eerbied en dankbaarheid. We kunnen er alleen stil bij worden. Hier is God aan het werk, zoals alleen Hij dat kan.

'Kom maar dichterbij en raak Mij maar aan', zegt Jezus. 'Leg jouw kruis maar bij het Mijne. We zullen het samen dragen. We zullen er samen doorgaan. Heb vertrouwen.' Ja, sinds Goede Vrijdag en vooral sinds Pasen is geen enkel lijden nog zonder uitzicht, geen enkele tunnel nog zonder uitweg.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen